

Nr. 42.

## Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk.

Til

## Landstingets Toldudvalg!

Som det let vil kunne forstaaes, have Landets Industridrivende og Haandværkere med særlig Opmærksomhed gjort sig bekendt med det Rigsdagen af Regjeringen forelagte Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter, forsaavidt det angaar Haandværk og Industri. De vedkommende Positioners Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse er nemlig en Begivenhed af den største Betydning for dem, hvilket endog allerede kan siges om selve Forslagets Fremkomst, thi hvad der derved sættes under Forhandling er ikke alene Spørgsmaalet om et større eller mindre Indgreb i deres Virksomhed, men ofte selve deres Eksistens. Tolden og Industrien have fra gammel Tid været i inderlig Forbindelse med hinanden og ville sikkert altid vedblive hermed; en forøget eller formindsket Told kan hindre eller tillade en udenlandsk Konkurrence og derved skabe eller ødelægge en indenlandsk Industri. Det er imidlertid ikke alene selve Toldens Formindskelse, der kan virke ødelæggende, nei, allerede den forslagsvis fremkommende Antydning af en saadan Formindskelse kan virke trykkende. Den kan nemlig bringe Kapitalen til at søge bort fra en saaledes truet Industri som en formentlig for usikker Indtægtskilde, og hyppige Forsøg paa at forandre en bestaaende forholdsvis ung Toldlov maa betragtes som uheldige for et Lands Industri, der derved hindres i at kunne virke med Anspændelsen af alle Kræfter. Industrien fordrer, for paa rette Maade at kunne udvilde sig, Fasthed og Sikkerhed i de Forhold, under hvilke den skal arbejde.

Vende vi os herved til det nu forelagte Lovforslag, der skal afløse en endnu ikke 20 Aar gammel Lov, og som er det tredje af Regjeringen i dette Tidsrum forelagte Toldlovsforslag, tør det dog langt fra siges, at Landets Industridrivende have set paa det med Uvillie. Forslaget har, hvad der tilfulde skal anerkjendes, paa en ganske anden og fylbigere Maade end dets to Forgængere i 1871 og 1872 taget Hensyn til de bestaaende Produktionsvirksomheder, saaledes som ogsaa Hs. Excellence Finansministeren ved Forslagets Forelæggelse den 19de December f. A. udtalte i Landstinget. Efter hans Udtalelser havde Forslaget søgt ikke at træde hvoften de store industrielle Virksomheder eller den mindre Haandværksvirksomhed for nær, og, hebder det videre i hans Udtalelse: „Jeg bekjender, at Overigten over Landets samtlige Produktionsvirksomheder er saa vanskelig at faae for Enkelmand, at det skulde være et sandt Vidunder, om jeg ikke imod min Villie skulde være kommen til paa et eller andet Punkt at træde en eller anden Virksomhed nærmere end forsvareligt efter det Hovedsyn, jeg har paa hele Forholdet“. Det er da i Overensstemmelse hermed, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk har søgt at samle de mange positive Oplysninger som muligt, og det er disse Oplysninger, som Fællesrepræsentationen herved tillader sig at tilstille det af Landstinget nedsatte Udvalg, idet den til dem skal knytte nogle faa Bemærkninger.

Lovforslaget griber paa to Maader ind i den industrielle Virksomhed dels ved at forandre (væsentlig nedsætte) Tolden paa hel- eller halvtfærdige Varer fra Udlandet, dels ved at ophæve Tolden paa forskellige af Industriens Raaprodukter, og ved denne sidste Del af Forslaget skulle vi her strax dvæle noget, da Berettigelsen til at nedsætte Tolden paa forskellige Varer tilbørlig støttes ved en Hensyn til den Fordel, Industrien nyder ved at faae sine Raaprodukter frigjorte for Told. Som saadanne Raaprodukter er særlig nævnt Kul, Jern og Træ.